

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
ระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร*

สุรศักดิ์ แสงเงิน¹

เด่นดาว ชลวิทย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบการทดลองจริง (Randomized control – group pretest posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้อง 170 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง 40 คน ซึ่งได้จากการทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมดคือ ห้อง 5/1 – 5/7 เพื่อหาห้องที่มีฐานความรู้ใกล้เคียงกันด้วยสถิติ Anova แล้วจับสลากเลือกมา 2 ห้อง คือ 5/1 และ 5/2 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จากนั้นจับสลากอีกครั้ง เพื่อกำหนดห้องเรียนที่จะเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้แก่ 1) กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 20 คน และ 2) กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง ซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแผนการสอนมีค่าอยู่ในระดับ 4.01- 5.00 และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.82 การวิจัยในครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ คือ T – test Independent ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ

ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และใช้ T – test dependent ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนและหลังเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนและหลังเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ และสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้ทราบอย่างชัดเจนว่า การสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

คำสำคัญ : (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย (2) วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (3) วิธีการสอนแบบปกติ

* บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ผศ.ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติและเป็นเอกราชที่แสดงความเป็นไทย ประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารของคนในชาติทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เป็นเครื่องมือในการจดบันทึกเพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นรากฐานแห่งการสร้างสรรคผลงานวรรณคดีวรรณกรรมนานัปการ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นความงดงามด้านวัฒนธรรมอีกทางหนึ่ง ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่ทุกคนควรจะตระหนัก เล็งเห็นความสำคัญ และร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่สืบไป ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2505 ความว่า

“...เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ...ปัญหาที่สามคือความร่ำรวยในคำของภาษาไทย ซึ่งพวกเรานึกว่าไม่ร่ำรวยพอจึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้ คำใหม่ที่ตั้งขึ้นมีความจำเป็นทางวิชาการไม่น้อย แต่บางคำที่ง่าย ๆ ก็ควรใช้คำ

เก่า ๆ ที่มีอยู่ ไม่ควรตั้งศัพท์ใหม่ให้ยุ่งยาก และผู้ที่ตั้งคำนั้นต้องรู้คำและหลักภาษาหลักซึ่งทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ...”

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้วิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ โดยหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดให้มีการเรียนเรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ตามที่ระบุไว้ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่สอดคล้องกับคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เช่น วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ นั้นแสดงให้เห็นความสำคัญว่าผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ทำความเข้าใจ ตลอดจนสามารถใช้คำยืมภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยในการสื่อสารให้ถูกต้องและเหมาะสมตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้

จากผลการทดสอบเก็บคะแนนย่อยหลักภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่นักเรียนมีความรู้ไม่เพียงพอ รู้จักคำศัพท์น้อย จดจำข้อสังเกตที่ใช้ในการจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศไม่ได้ ไม่ชอบในการเรียนหลักภาษาไทยเพราะมีเนื้อหาค่อนข้างยาก ไม่ตั้งใจเรียนขณะครูทำการสอน หรือเป้าหมายการเรียนแบบเดิมที่ครูทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายความรู้เป็นหลัก ทำให้นักเรียนไม่เกิดการกระตือรือร้นในการเรียน ด้วยสาเหตุที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลจากงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาข้างต้น โดยพบว่า การสอนด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle) เป็นวิธีการสอนที่มีความน่าสนใจ ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสนใจใคร่รู้ และมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้า เสาะแสวงหาความรู้ หรือค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับกับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน อีกทั้งมีการขยายความรู้ที่ได้ไปยังบุคคลอื่น มีการฝึกกระบวนการคิดอย่างมีระบบ และได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผ่านขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การสร้างความสนใจ (Engage) การสำรวจและค้นหา (Explore) การอธิบายและลงข้อสรุป (Explain) การขยายความรู้ (Elaborate) และการประเมินผล (Evaluate) ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ ได้ฝึกทักษะการคิด ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากข้อดีของวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle) ข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกนำมาทดลองใช้ในการสอนหลักภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ซึ่งเป็นเนื้อหาตามสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดให้เรียนในหลักสูตร และสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ กับ วิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 170 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง 40 คน ได้จากการทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมดคือ ห้อง 5/1 – 5/7 เพื่อหาห้องที่มีฐานความรู้ใกล้เคียงกันด้วยสถิติ Anova แล้วจับสลากเลือกมา 2 ห้อง คือ 5/1 และ 5/2 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วจับสลากอีกครั้ง เพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังต่อไปนี้

- กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดอินทาราม จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

- กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดอินทาราม จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ - วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
- วิธีสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
2. ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ หรือสาระ ๆ ในรายวิชาภาษาไทยได้
3. นักเรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศ ให้สูงขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาคำรา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความหมายของวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ไว้ดังนี้

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์และคณะ (2562) กล่าวว่า วิธีสอนแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle : 5Es) เป็นรูปแบบการสอนซึ่งนักการศึกษากลุ่ม BSCS (Biological Science Curriculum Society) ได้นำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับประสบการณ์หรือความรู้เดิมให้เป็นองค์ความรู้หรือแนวคิดของผู้เรียนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการแก้ปัญหาโดยเน้นปฏิบัติจริง มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน เสริมสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการขั้นตอนอย่างเป็นวัฏจักร

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์และคณะ (2562) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่ม BSCS (Biological Science Curriculum Society) ที่ได้เสนอกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ที่เรียกว่า Inquiry Cycle หรือ 5Es มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ (Engage) ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์สำคัญที่ต้องการให้ผู้เรียนสนใจใคร่รู้ในเรื่องที่เรียน มีลักษณะเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็นในหัวข้อที่จะศึกษา โดยผู้สอนควรเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้เดิมกับปัจจุบัน ผ่านการจัดกิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์กระตุ้น ทำให้ผู้เรียนสนใจ สงสัย ใคร่รู้ หรือเกิดปัญหา และทำให้ผู้เรียนต้องการศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด

ขั้นที่ 2 การสำรวจและค้นหา (Explore) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องสืบเสาะหาความรู้ ค้นคว้าสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ หรือทำการทดลองด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ตรง ร่วมกันสร้างและพัฒนาความคิดรวบยอด กระบวนการและทักษะ หลังจากผู้เรียนแต่ละคนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดรวบยอด กระบวนการ และทักษะในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมสำรวจและค้นหานั้น ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ตรวจสอบหรือเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของผู้เรียน ที่ยังไม่ถูกต้องไม่สมบูรณ์ โดยผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 3 การอธิบาย (Explain) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งผู้เรียนจะได้พัฒนาความสามารถในการอธิบายของตนเอง อีกทั้งเรียนรู้การเป็นผู้ฟัง คำอธิบายของคนอื่น แล้วนำมาคิดวิเคราะห์ มีการซักถามจนได้ข้อสรุปร่วมกัน มีการเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้เดิมและสิ่งที่เรียนรู้เข้าด้วยกัน โดยผู้สอนมีบทบาทในการชี้แนะเกี่ยวกับการสรุปและการอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 การขยายความรู้ (Elaborate) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ขยายความรู้ ความเข้าใจ ความคิดรวบยอดให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผ่านการฝึกทักษะและปฏิบัติตามที่ผู้เรียนต้องการ หรือนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ หากกรณีที่ผู้เรียนยังสับสนหรือไม่เข้าใจ โดยผู้สอนมีบทบาทในการให้ประสบการณ์ใหม่กับผู้เรียน ได้พัฒนาความเข้าใจให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น อีกทั้งชี้แนะให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluate) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้าย เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะตรวจสอบแนวความคิดที่ได้เรียนรู้มา ว่าถูกต้องและได้รับการยอมรับเพียงใด โดยให้ผู้เรียนได้แสดงออกเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ให้เสริมสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อน โดยผู้สอนมีบทบาทในการคอยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของตนเอง และผู้สอนยังมีส่วนสำคัญในการประเมินความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของผู้เรียน โดยการใช้คำถาม เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบ นอกจากนี้การประเมินผลอาจอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนรายงาน การตอบคำถาม การแสดง สาธิตทักษะ หรืออาจนำเสนอโครงการที่ทำเสร็จสมบูรณ์แล้วก็ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สัญญา ศรีคงรักษ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วินิตา สร้อยเพชรประภา (2557) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำ ภาษาอังกฤษต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าผลการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบ เสาะหาความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

พรพิมล หงษ์น้อย (2559) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องมัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบสืบ เสาะหาความรู้ (5E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็น ต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) อยู่ในระดับมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบการทดลองจริง (Randomized Control – Group Pretest Posttest Design)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้สถิติในการวิจัย

1. ทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมด เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างจากห้องเรียนที่มีฐานความรู้ใกล้เคียงกัน ด้วยการนำ ผลคะแนนมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS แล้วเลือกห้องเรียนที่มีผลคะแนนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 มาจับสลากเลือกกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ก่อนและ หลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยที่ผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ก่อนและ หลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยที่ผลผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน จะต้องสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ระหว่างวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Independent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย กลุ่มที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ จะต้องสูงกว่า การสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานนั้น อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงจากการจัดการเรียนการสอน ซึ่งช่วยพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนจะได้สำรวจและค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง หรือการทำกิจกรรมกลุ่ม การออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนในสิ่งที่ค้นพบ การพูดอธิบายหรือเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ รวมไปถึงการขยายความรู้ที่ได้รับไปสู่เพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จะช่วยจัดระบบความคิดให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ที่ฝังแน่น คงทน มีมโนทัศน์ในเรื่องนั้น ๆ อย่างชัดเจน ส่งผลให้มีคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตีมากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ที่เน้นการฟังบรรยายจากครูผู้สอนเป็นหลัก ส่วนนักเรียนเป็นผู้รับความรู้และปฏิบัติตามเท่านั้น อีกทั้งขาดการฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นและเป็นระบบเหมือนการสอนด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้ การจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ นักเรียนจะได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่ม ได้ทำกิจกรรมโดยการเล่นเกม ส่งผลให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน บรรยากาศในการเรียนรู้จึงเป็นไปอย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัจญญา ศรีคงรักษ์ (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปจึงกล่าวได้ว่า การสอนด้วยวิธีแบบสืบเสาะหาความรู้ก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

2. จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานนั้น เนื่องมาจากนักเรียนเมื่อได้รับความรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ซึ่งพัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบ นักเรียนได้สืบค้นความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีครูคอยอำนวยความสะดวกแล้ว ย่อมมีความรู้มีพัฒนาการอันเกิดจากการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 5.1 คะแนน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินิตา สร้อยเพชรประภา (2557) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าผลการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สรุปจึงกล่าวได้ว่า การสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สามารถพัฒนานักเรียนให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยต่อไป

3. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานนั้น เนื่องมาจากนักเรียนเมื่อได้รับความรู้ผ่านกระบวนการ

จัดการเรียนการสอนแล้ว ย่อมมีความรู้ มีพัฒนาการอันเกิดจากการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 3.85 คะแนน อย่างไรก็ตาม ใ้วิธีวิธีการสอนแบบปกติก็ยังสามารถพัฒนานักเรียนได้น้อยกว่าการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญา ศรีคงรักษ์ (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปจึงกล่าวได้ว่า การสอนวิธีแบบปกติสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนได้น้อยกว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตจากประสบการณ์ที่ได้จากการวิจัย ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อการศึกษารั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจ อีกทั้งพบทวนกระบวนการสอนในวิธีการสอนดังกล่าวทุกครั้ง และมีการชี้แจงให้นักเรียนรับทราบถึงกระบวนการดังกล่าว เพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผลลัพธ์ที่ได้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ครูต้องคอยควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม และเวลาทำการสอนควรยกตัวอย่างหรือใช้ตัวอย่างของคำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียน หรือเป็นสิ่งที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ไปใช้ในการพัฒนานักเรียนในเนื้อหาหลักภาษาไทย เรื่องอื่น ๆ หรือนำไปใช้ในสาระอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย หรือเรื่องอื่น ๆ ด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับวิธีการสอนอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนุช แหวนเพชร. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้แผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แฝงกมล เพชรเกลี้ยง. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามและผังมโนทัศน์ที่มีต่อการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรพิมล หงษ์น้อย. (2559). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องมัทนะพาธาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2558). *หลักภาษาไทย (ฉบับสมบูรณ์)*. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- วินิตา สร้อยเพชรประภา. (2557). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิณา ประชากุล และประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2553). *รูปแบบการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2549). *เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการเผยแพร่ขยายผลและอบรมรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน เพื่อพัฒนากระบวนการคิดระดับสูง*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สมบัติ การจนารักวงศ์และคณะ. (2549). *เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E ที่เน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- สัญญา ศรีคงรักษ์. (2558). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแลทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์และคณะ. (2562). *หลากหลายวิธีสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ:

ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). *ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู*. สืบค้นจาก <http://www.royin.go.th/wp-content/uploads/2018/05/ทับศัพท์เยอรมัน-สเปน-ญี่ปุ่น-มลายู.pdf>

ศุภณัฐปรัชญา ทานุ. (2561). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน (5E) กับวิธีสอนแบบปกติ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.